

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3421/2022
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., ради заштите од имисија, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 294/21 од 14.01.2022. године, у седници већа одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 294/21 од 14.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 294/21 од 14.01.2022. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Пироту Гж 294/21 од 14.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 804/20 од 08.02.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужилаца да се наложи туженом да престане са узнемиравањем тужилаца у праву својине на непокретности кп бр. ... КО ... - ..., преношењем непријатних мириса проузрокованих отпадом и излучевинама животињског порекла, отицањем отпадних вода, буке, загађењем ваздуха и сл, и обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су цитирањем одредбе члана 404. став 1. ЗПП, у суштини предложили да се њеном применом дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужилаца није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву управљеном на заштиту од имисија. Имајући у виду садржину одлука нижестепених судова донетих применом материјалног права на утврђено чињенично стање, као и разлоге изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Ревизијом се не конкретизује правно питање које би се разматрало применом института изузетне дозвољености ревизије и не указује на постојање другачије судске праксе. Одлука о тужбеном захтеву у споровима ове врсте условљена је утврђеним чињеничним стањем у сваком конкретном случају. По оцени Врховног суда, у овој парници према разлозима на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Наводи ревизије који се односе на утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање, јер то нису разлози ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Исто се односи на наводе ревизије који се односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани, а не односе се на примену процесног права.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2).

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 07.08.2017. године. Означена вредност предмета спора износи 10.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић